

V I Lenin

Förslag till dekret om konstituerande församlingens upplösning

Förslag till dekret

Revolutionen i Ryssland frambringade från sin första början arbetar-, soldat- och bonde-deputerades sovjeter som en massorganisation för alla arbetande och exploaterade klasser, som den enda organisation vilken är i stånd att leda dessa klassers kamp för deras fullständiga politiska och ekonomiska frigörelse.

Under hela den första perioden av revolutionen i Ryssland förökade sig sovjeterna, växte och stärktes samt övervann på grund av sin egen erfarenhet illusionerna om en kompromiss med bourgeoisin, insåg det bedrägliga i den borgerligt demokratiska parlamentarismens former och kom i praktiken till slutsatsen, att de förtryckta klasserna inte kan befrias utan brytning med dessa former och med all slags kompromiss. En sådan brytning var Oktoberrevolutionen, som överlämnade all makt i sovjeternas händer.

Konstituerande församlingen, som är vald enligt listor uppställda före Oktoberrevolutionen, är ett uttryck för det gamla politiska styrkeförhållandet, då kompromissmakarna och kadeterna stod vid makten. Då folket den gången röstade för socialistrevolutionärernas kandidater, kunde det inte träffa ett val mellan högersocialistrevolutionärerna, som är bourgeoisins anhängare, och vänstersocialistrevolutionärerna, som är socialismens anhängare. Således kunde denna konstituerande församling, som skulle utgöra kronan på den borgerliga parlamentariska republiken, inte undgå att ställa sig i vägen för Oktoberrevolutionen och sovjetmakten.

Eftersom Oktoberrevolutionen gav makten åt sovjeterna – och genom sovjeterna åt de arbetande och exploaterade klasserna – framkallade den ett förtvivlat motstånd från exploatörerna, och vid undertryckandet av detta motstånd uppenbarade den sig helt som början till den socialistiska revolutionen. De arbetande klasserna fick på erfarenhetens grund komma till insikt om att den gamla borgerliga parlamentarismen överlevt sig själv, att den är fullständigt oförenlig med uppgifterna att förverkliga socialismen, att inte allmänt nationella institutioner utan endast klassinstitutioner (sådana som sovjeterna) är i stånd att bryta de besittande klassernas motstånd och lägga grunden till det socialistiska samhället. Varje avkall på sovjeternas oinskränkta makt, på den av folket erövrade sovjetrepubliken till förmån för den borgerliga parlamentarismen och konstituerande församlingen vore nu ett steg tillbaka och ett sammanbrott för hela arbetarnas och böndernas Oktoberrevolution.

När konstituerande församlingen sammanträdde den 5 januari, var det till följd av ovan angivna omständigheter högersocialist-revolutionärernas parti – Kerenskijs, Avksentiev's och Tjernov's parti – som innehade majoriteten. Detta parti vägrade naturligtvis att behandla det av sovjetmaktens högsta organ, sovjeternas centrala exekutivkommittén, framlagda absolut exakta, klara och alla misstolkningar uteslutande förslaget om att erkänna sovjetmaktens program, erkänna Deklarationen om det arbetande och exploaterade folkets rättigheter, erkänna Oktoberrevolutionen och sovjetmakten. Härmed bröt konstituerande församlingen alla band mellan sig och Sovjetrepubliken Ryssland. Det var oundvikligt att bolsjevikerna och vänstersocialistrevolutionärerna, vilka båda nu uppenbart utgör den veterligen väldiga majoriteten i sovjeterna och åtnjuter arbetarnas och bondeflertalets förtroende, måste lämna en sådan konstituerande församling.

I verkligheten för högersocialistrevolutionärernas och mensjevikernas partier utanför konstituerande församlingen den mest förtvylade kamp mot sovjetmakten, i det de i sina organ öppet uppmanar till att störta den samt betecknar som godtycke och laglöshet de arbetande klassernas våldsamma undertryckande av exploaterarnas motstånd, vilket är nödvändigt för exploateringens avskaffande, samtidigt som de försvarar de i kapitalets tjänst stående sabotörerna och går så långt som att ohöljt uppmana till terror, vilken ”okända grupper” också redan börjat utföra. Det är klart att den del av konstituerande församlingen som återstår, till följd härav endast skulle kunna spela rollen som täckmantel för kontra-revolutionärerna i deras kamp för att störta sovjetmakten.

Därför beslutar centrala exekutivkommittén:

Konstituerande församlingen upplöses.

Skrivet den 6 (19) januari 1918.

Publicerat i *Pravda* nr 5 och *Izvestija* nr 5, den 7 (20) januari 1918

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 235-237